

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
viðurslønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Hinumegin sólina sæst sólin

Tað undrar framvegis fleiri enn bara meg, at skattagoldna ferðasølan við øllum sínum gylta reypi og øllum sínum milliönnum úr felagskassanum bara megnar at selja tann eini dagin av so nógvum í ár, tá sólin ikki sæst yvirhøvur. Og hendan eina dag sæst hon ikki í nakrar fáar minuttir. Men hesar minuttirnar hava yvir 8.000 útlendingar keypt.

Kanska fer sólin als ikki at síggjast í Føroyum allan hendan ólukkudag, heldur ikki, tá hon ikki skal síggjast.

20. mars í 2015 er dagurin, øll gleða seg til, tí sólin fer ikki at síggjast. 20.mars er eisini várjavndøgur. Øll heitini á døgum í álmanakkanum eru gjørd fyrr í tíðini, tá árið hevði fyra árstíðir, vár, summer, heyst og vetur kallaðust tær. Nú er bara tann eina eftir, heystið.

Men enn hevur eingin tikið á seg at endurskoða og dagføra álmanakkan, so hann er eftirfarandi.

20.mars er fríggjadagur, og fólk, sum arbeiða, hava sæð møguleikan at veiða sær eitt langt vikuskifti (tað er sum sam-hugaverkføllini hjá fakfeløg-

unum, tey eru altíð fríggjadag).

Fólk noyðast at hava frí 20.mars. Lærarar og pedagogar kunnu ikki hava børnini, tá sólin ikki sær.

Og kanska fer at bera til at grilla 20. mars.

20.mars er ein dagur, sum ikki kemur aftur í okkara tíð. Jú, 20.mars verður aftur næsta ár, men tá ger sólin sum hon vil.

Arbeiðsplássini, har sum fólk noyðast at vera, fara at hava kaffisteðg klokkan 09.40, tá ljósdeparin er skrúvaður heilt niður, og fáa sær sólarkaffi. Ella 09.40 pluss.

Tí einki í Føroyum byrjar, tá tað eigur at byrja, so sólarmyrkingin byrjar eisini seinni enn kunngjørt.

Føroyingar vilja annars brúka sínar frídagar at fara hagar, sólín skínur oman og niðan allan dagin á tamb, D-vitaminir og bíligt sólkreim.

Útlendingar, sum ikki tíma longur at liggja yrkadagar burtur til bræðingar, sum Ívar segði, eru farin at leita eftir innihaldi í lívinum og koma hendan vegin, higgar, sum tað stendur í sanginum, »sólin sjáldan sær.«

Sólarmyrking er, siga tey, sum vita tað, tá mánin sníkir seg fram um sólina fyri at vinna tíð. Men hvat nú, um hvørki sólin ella mánin síggjast um morgunin 20.mars? Tað er meira enn so sannlíkt, ikki fifty-fifty, men 20-80. Fáa øll ferðafólkini so pengarnar aftur? Tað fer, um

so verður, at krevja eykajáttan úr skattakistuni. Tað verður eingin sólstrálusøga.

Men hinumegin sólina sæst sólin.

Føroyar eru til sølu, tá sólin ikki sæst. Føroyingar sleppa at standa undir neystunum við sínum sólarmyrkingaroptimistabrillum, tí balkongin, tey bestu plássini, eru seld útlendingum. Og har er útselt. Hagin er stongdur, ikki tí hann er einskildur, men tí hann er seldur ein dag uttan fyri harutið.

Í onkrari bygd fagna tey sólíni við kaffi, tá hon sæst, um hon sæst, aftur eftir ferðina á vetrarbreytini. Men sólarkaffi verður ikki selt útlendingum. Tað er annars hvørt ár.

Í gjár komu tjøldrini so. Tey avlýsa ikki fyri veður. Tey eru ikki komin at síggja sólarmyrkingina. Tey plaga bara at koma í mars, so tey kunnu rýma fyrr. Koma líka at venda hjá tjóðini, sum valdi sær tjaldrið sum eginfugl. Allir aðrir fuglar í Fuglabókini enn tjaldrið eiga tann heiðurin uppibornan. Men alt hatta við tjóð er romantikkur so ella so. Dunnan er ikki romantisk, hon er bara fitt. Og gásin er væl gødd. Krákan hevur humor, og hon er frek. Ravnurin er ein fani og kolasvartur afturat. Hønan ger nyttu og sjófuglarnir kunnu etast, um nakar er eftir. Songfuglarnir kúra í búri, og starin bírir á mønu hjalsins. Tjaldrið bara larmar og heldur seg vera.

MYND: HEINESEN MYNDIR

10
skjótir

Anna Nygaard

Yrki: Lesandi / sangari

Bústaður: Keypmannahavn

Hvat ætlaði tú at blíva, tá tú bleivst vaksin?

– Eg droymdi um at selja Tupperware – og so sjálvandi um at sleppa at standa á einum palli og undirhalda.

Hvat burdi hitt kynið vitað um títt kyn?

– Menn skulu helst ikki vita ov nógv um kvinnur, tí so hvørur spenningurin. Teir skulu elska okkum, komplimentera okkum og flenna at okkum – í røttu raðfylgju.

Hvat burdu børn vitað um tað at vera vaksin?

– At tað er stuttligt, men ótrúliga dyrt.

Hvat var seinasti dreymurin, tú gjørdi til veruleika?

– Eg havi akkurát lært meg at binda, og tað er fantastiskt!

Um eg tordi, so hevði eg:

– Flutt suðureftirl

Hvat hevði gjørt heimin til eitt betri stað?

– Takksemi, tolsemi og fyrigeving.

Nær vart tú seinast veruliga ovfarin?

– Tá ið tvey ára gamli sonur mín í gjár segði »Slappa av, mamma!«

Tað seinasta, tú hevur lært, er at:

– Onki er so ringt, at tað ikki er gott fyri okkurt.

Tann støðuga ringa samvitskan snýr seg um, at tú:

– At eg brúki mina tíð for ófornuftigt. Og at eg gloymi at svara sms-boðum.

Enda setningin: Føroyingar burdu ...
... allir búð í Føroyum!

